

1 Yūhannā

Zindagī kā Kalām

¹ Ham āp ko us kī munādī karte haiñ jo ibtidā se thā, jise ham ne apne kānoñ se sunā, apnī āñkhoñ se dekhā, jis kā mushāhadā ham ne kiyā aur jise ham ne apne hāthoñ se chhuā. Wuhī zindagī kā kalām hai. ² Wuh jo ḳhud zindagī thā zāhir huā, ham ne use dekhā. Aur ab ham gawāhī de kar āp ko us abadī zindagī kī munādī karte haiñ jo Ḳhudā Bāp ke pās thī aur ham par zāhir huī hai. ³ Ham āp ko wuh kuchh sunāte haiñ jo ham ne ḳhud dekh aur sun liyā hai tāki āp bhī hamārī rifāqat meñ sharīk ho jāeñ. Aur hamārī rifāqat Ḳhudā Bāp aur us ke Farzand Īsā Masīh ke sāth hai. ⁴ Ham yih is lie likh rahe haiñ tāki hamārī ḳhushī pūrī ho jāe.

Allāh Nūr Hai

⁵ Jo paiḡhām ham ne us se sunā aur āp ko sunā rahe haiñ wuh yih hai, Allāh nūr hai aur us meñ tārikī hai hī nahīñ. ⁶ Jab ham tārikī meñ chalte hue Allāh ke sāth rifāqat rakhne kā dāwā karte haiñ to ham jhūṭ bol rahe aur sachchāi ke mutābiq zindagī nahīñ guzār rahe. ⁷ Lekin jab ham nūr meñ chalte haiñ, bilkul usī tarah jis tarah Allāh nūr meñ hai, to phir ham ek dūsre ke sāth rifāqat rakhte haiñ aur us ke Farzand Īsā kā ḳhūn hameñ tamām gunāhoñ se pāk-sāf kar detā hai.

⁸ Agar ham gunāh se pāk hone kā dāwā karen to ham apne āp ko fareb dete haiñ aur ham meñ sachchāī nahīñ hai.

⁹ Lekin agar ham apne gunāhoñ kā iqrār karen to wuh wafādār aur rāst sābit hogā. Wuh hamāre gunāhoñ ko muāf karke hameñ tamām nārāstī se pāk-sāf karegā. ¹⁰ Agar ham dāwā karen ki ham ne gunāh nahīñ kiyā to ham use jhūṭā qarār dete haiñ aur us kā kalām hamāre andar nahīñ hai.

2

Masīh Hamārī Shafā'at Kartā Hai

¹ Mere bachcho, main āp ko yih is lie likh rahā hūñ ki āp gunāh na karen. Lekin agar koī gunāh kare to ek hai jo Ḳhudā Bāp ke sāmne hamārī shafā'at kartā hai, Īsā Masīh jo rāst hai. ² Wuhī hamāre gunāhoñ kā kaffārā dene wālī qurbānī hai, aur na sirf hamāre gunāhoñ kā balki pūri duniyā ke gunāhoñ kā bhī.

³ Is se hameñ patā chaltā hai ki ham ne use jān liyā hai, jab ham us ke ahkām par amal karte haiñ. ⁴ Jo kahtā hai, “Main use jāntā hūñ” lekin us ke ahkām par amal nahīñ kartā wuh jhūṭā hai aur sachchāī us meñ nahīñ hai. ⁵ Lekin jo us ke kalām kī pairawī kartā hai us meñ Allāh kī muhabbat haqīqatan takmīl tak pahuñch gā hai. Is se hameñ patā chaltā hai ki ham us meñ haiñ. ⁶ Jo kahtā hai ki wuh us meñ qāym hai us ke lie lāzim hai ki wuh yoñ chale jis tarah Īsā chaltā thā.

Ek Nayā Hukm

⁷ Azīzo, main āp ko koī nayā hukm nahīn likh rahā, balki wuhī purānā hukm jo āp ko shurū se milā hai. Yih purānā hukm wuhī paighām hai jo āp ne sun liyā hai. ⁸ Lekin dūsri taraf se yih hukm nayā bhī hai, aur is kī sachchāi Masīh aur āp meñ zāhir huī hai. Kyonki tārīkī khatm hone wālī hai aur haqīqī raushnī chamakne lag gāi hai.

⁹ Jo nūr meñ hone kā dāwā karke apne bhāi se nafrat kartā hai wuh ab tak tārīkī meñ hai. ¹⁰ Jo apne bhāi se muhabbat rakhtā hai wuh nūr meñ rahtā hai aur us meñ koī bhī chīz nahīn pāi jātī jo thokar kā bāis ban sake. ¹¹ Lekin jo apne bhāi se nafrat kartā hai wuh tārīkī hī meñ hai aur andhere meñ chaltā phirtā hai. Us ko yih nahīn mālūm ki wuh kahān jā rahā hai, kyonki tārīkī ne use andhā kar rakhā hai.

¹² Pyāre bachcho, main āp ko is lie likh rahā hūn ki āp ke gunāhoñ ko us ke nām kī khatir muāf kar diyā gayā hai. ¹³ Wālido, main āp ko is lie likh rahā hūn ki āp ne use jān liyā hai jo ibtidā hī se hai. Jawān mardo, main āp ko is lie likh rahā hūn ki āp Iblīs par ghālib ā gae haiñ. Bachcho, main āp ko is lie likh rahā hūn ki āp ne Bāp ko jān liyā hai. ¹⁴ Wālido, main āp ko is lie likh rahā hūn ki āp ne use jān liyā hai jo ibtidā hī se hai. Jawān mardo, main āp ko is lie likh rahā hūn ki āp mazbūt haiñ. Allāh kā kalām āp meñ bastā hai aur āp Iblīs par ghālib ā gae haiñ.

¹⁵ Duniyā ko pyār mat karnā, na kisī chīz ko jo duniyā meñ hai. Agar koī duniyā ko pyār kare to Khudā Bāp kī muhabbat us meñ nahīn hai.

¹⁶ Kyonki jo bhī chīz duniyā meñ hai wuh Bāp kī

taraf se nahīn balki duniyā kī taraf se hai, ḳhāh wuh jism kī burī ḳhāhishāt, ānkhon kā lālach yā apnī milkiyat par faḳhr ho. ¹⁷ Duniyā aur us kī wuh chīzeñ jo insān chāhtā hai ḳhatm ho rahī haiñ, lekin jo Allāh kī marzī pūrī kartā hai wuh abad tak jītā rahegā.

Masīh kā Dushman

¹⁸ Bachcho, ab āḳhirī ghaṛī ā pahuñchī hai. Āp ne ḳhud sun liyā hai ki muḳhālif-e-Masīh ā rahā hai, aur haḳīqatan bahut-se aise muḳhālif-e-Masīh ā chuke haiñ. Is se hameñ patā chaltā hai ki āḳhirī ghaṛī ā gaī hai. ¹⁹ Yih log ham meñ se nikle to haiñ, lekin haḳīqat meñ ham meñ se nahīn the. Kyoñki agar wuh ham meñ se hote to wuh hamāre sāth hī rahte. Lekin hameñ chhoṛne se zāhir huā ki sab ham meñ se nahīn haiñ.

²⁰ Lekin āp farq haiñ. Āp ko us se jo Quddūs hai Rūh kā masah mil gayā hai, aur āp pūrī sachchāī ko jānte haiñ. ²¹ Maiñ āp ko is lie nahīn likh rahā ki āp sachchāī ko nahīn jānte balki is lie ki āp sachchāī jānte haiñ aur ki koī bhī jhūṭ sachchāī kī taraf se nahīn ā saktā.

²² Kaun jhūṭā hai? Wuh jo Īsā ke Masīh hone kā inkār kartā hai. Muḳhālif-e-Masīh aisā shaḳhs hai. Wuh Bāp aur Farzand kā inkār kartā hai. ²³ Jo Farzand kā inkār kartā hai us ke pās Bāp bhī nahīn hai, aur jo Farzand kā iqrār kartā hai us ke pās Bāp bhī hai.

²⁴ Chunāñche lāzim hai ki jo kuchh āp ne ibtidā se sunā wuh āp meñ rahe. Agar wuh āp meñ rahe to āp bhī Farzand aur Bāp meñ

raheṅge. ²⁵ Aur jo wādā us ne ham se kiyā hai wuh hai abadī zindagī.

²⁶ Main āp ko yih un ke bāre meṅ likh rahā hūn jo āp ko saḥīḥ rāḥ se ḥaṭāne kī koshish kar rahe haiṅ. ²⁷ Lekin āp ko us se Rūḥ kā masah mil gayā hai. Wuh āp ke andar bastā hai, is lie āp ko is kī zarūrat hī nahīn ki koī āp ko tālīm de. Kyonki Masīḥ kā Rūḥ āp ko sab bātoṅ ke bāre meṅ tālīm detā hai aur jo kuchh bhī wuh sikhātā hai wuh sach hai, jhūṭ nahīn. Chunānche jis tarah us ne āp ko tālīm dī hai, usī tarah Masīḥ meṅ raheṅ.

²⁸ Aur ab pyāre bachcho, us meṅ qāym raheṅ tāki us ke zāḥir hone par ham pūre etamād ke sāth us ke sāmne khaṛe ho sakeṅ aur us kī āmad par sharmindā na honā paṛe. ²⁹ Agar āp jānte haiṅ ki Masīḥ rāstbāz hai to āp yih bhī jānte haiṅ ki jo bhī rāst kām kartā hai wuh Allāḥ se paidā ho kar us kā farzand ban gayā hai.

3

Allāḥ ke Farzand

¹ Dhyān deṅ ki Bāp ne ham se kitnī muhabbat kī hai, yahān tak ki ham Allāḥ ke farzand kahlāte haiṅ. Aur ham wāqāī haiṅ bhī. Is lie duniyā hameṅ nahīn jāntī. Wuh to use bhī nahīn jāntī.

² Azīzo, ab ham Allāḥ ke farzand haiṅ, aur jo kuchh ham hoṅge wuh abhī tak zāḥir nahīn huā hai. Lekin itnā ham jānte haiṅ ki jab wuh zāḥir ho jāegā to ham us kī mānind hoṅge. Kyonki ham us kā mushāhadā waise hī kareṅge jaisā wuh hai. ³ Jo bhī Masīḥ meṅ yih ummīd rakhtā hai wuh apne āp ko pāk-sāf rakhtā hai, waise hī jaisā Masīḥ ḳhud hai.

⁴ Jo gunāh kartā hai wuh sharīat kī ḵhilāfwarzī kartā hai. Hān, gunāh sharīat kī ḵhilāfwarzī hī hai. ⁵ Lekin āp jānte haiñ ki Īsā hamāre gunāhoñ ko uṭhā le jāne ke lie zāhir huā. Aur us meñ gunāh nahīn hai. ⁶ Jo us meñ qāym rahtā hai wuh gunāh nahīn kartā. Aur jo gunāh kartā rahtā hai na to us ne use dekhā hai, na use jānā hai.

⁷ Pyāre bachcho, kisī ko ijāzat na deñ ki wuh āp ko sahīh rāh se haṭā de. Jo rāst kām kartā hai wuh rāstbāz, hān Masīh jaisā rāstbāz hai. ⁸ Jo gunāh kartā hai wuh Iblīs se hai, kyoñki Iblīs shurū hī se gunāh kartā āyā hai. Allāh kā Farzand isī lie zāhir huā ki Iblīs kā kām tabāh kare.

⁹ Jo bhī Allāh se paidā ho kar us kā farzand ban gayā hai wuh gunāh nahīn karegā, kyoñki Allāh kī fitrat us meñ rahtī hai. Wuh gunāh kar hī nahīn saktā kyoñki wuh Allāh se paidā ho kar us kā farzand ban gayā hai. ¹⁰ Is se patā chaltā hai ki Allāh ke farzand kaun haiñ aur Iblīs ke farzand kaun: Jo rāst kām nahīn kartā, na apne bhāi se muhabbat rakhtā hai, wuh Allāh kā farzand nahīn hai.

Ek Dūsre se Muhabbat Rakhnā

¹¹ Kyoñki yihī wuh paighām hai jo āp ne shurū se sun rakhā hai, ki hameñ ek dūsre se muhabbat rakhnā hai. ¹² Qābīl kī tarah na hoñ, jo Iblīs kā thā aur jis ne apne bhāi ko qatl kiyā. Aur us ne us ko qatl kyoñ kiyā? Is lie ki us kā kām burā thā jabki bhāi kā kām rāst thā.

¹³ Chunāñche bhāiyo, jab duniyā āp se nafrat kartī hai to hairān na ho jāeñ. ¹⁴ Ham to jānte

haiñ ki ham maut se nikal kar zindagī meñ dākḥil ho gae haiñ. Ham yih is lie jānte haiñ ki ham apne bhāiyōñ se muhabbat rakhte haiñ. Jo muhabbat nahīñ rakhtā wuh ab tak maut kī hālat meñ hai. ¹⁵ Jo bhī apne bhāī se nafrat rakhtā hai wuh qātil hai. Aur āp jānte haiñ ki jo qātil hai us meñ abadī zindagī nahīñ rahtī. ¹⁶ Is se hī ham ne muhabbat ko jānā hai ki Masīh ne hamārī ḡhātir apnī jān de dī. Aur hamārā bhī farz yihī hai ki apne bhāiyōñ kī ḡhātir apnī jān deñ. ¹⁷ Agar kisī ke māli hālat ṭhīk hoñ aur wuh apne bhāī kī zarūratmand hālat ko dekh kar rahm na kare to us meñ Allāh kī muhabbat kis tarah qāym rah saktī hai? ¹⁸ Pyāre bachcho, āeñ ham alfāz aur bātoñ se muhabbat kā izhār na karen balki hamārī muhabbat amlī aur haqīqī ho.

Allāh ke Huzūr Pūrā Etamād

¹⁹ Ġharz is se ham jān lete haiñ ki ham sachchāi kī taraf se haiñ, aur yoñ hī ham apne dil ko tasallī de sakte haiñ ²⁰ jab wuh hameñ mujrim ṭhahrātā hai. Kyoñki Allāh hamāre dil se baṛā hai aur sab kuchh jāntā hai. ²¹ Aur azīzo, jab hamārā dil hameñ mujrim nahīñ ṭhahrātā to ham pūre etamād ke sāth Allāh ke huzūr ā sakte haiñ ²² aur wuh kuchh pāte haiñ jo us se māngte haiñ. Kyoñki ham us ke ahkām par chalte haiñ aur wuhī kuchh karte haiñ jo use pasand hai. ²³ Aur us kā yih hukm hai ki ham us ke Farzand Īsā Masīh ke nām par imān lā kar ek dūsre se muhabbat rakheñ, jis tarah Masīh ne hameñ hukm diyā thā. ²⁴ Jo Allāh ke ahkām

ke tābe rahtā hai wuh Allāh meñ bastā hai aur Allāh us meñ. Ham kis tarah jān lete haiñ ki wuh ham meñ bastā hai? Us Rūh ke wasīle se jo us ne hameñ diyā hai.

4

Haqīqī aur Jhūṭī Rūh

¹ Azīzo, har ek rūh kā yaqīn mat karnā balki rūhoñ ko parakh kar mālūm karen ki wuh Allāh se haiñ yā nahīn, kyonki muta'addid jhūṭe nabī duniyā meñ nikle haiñ. ² Is se āp Allāh ke Rūh ko pahchān lete haiñ: Jo bhī rūh is kā etarāf kartī hai ki Īsā Masīh mujassam ho kar āyā hai wuh Allāh se hai. ³ Lekin jo bhī rūh Īsā ke bāre meñ yih taslīm na kare wuh Allāh se nahīn hai. Yih muḥhālif-e-Masīh kī rūh hai jis ke bāre meñ āp ko ḡhabar milī ki wuh āne wālā hai balki is waqt duniyā meñ ā chukā hai.

⁴ Lekin āp pyāre bachcho, Allāh se haiñ aur un par ḡhālib ā gae haiñ. Kyonki jo āp meñ hai wuh us se baṛā hai jo duniyā meñ hai. ⁵ Yih log duniyā se haiñ aur is lie duniyā kī bāteñ karte haiñ aur duniyā un kī suntī hai. ⁶ Ham to Allāh se haiñ aur jo Allāh ko jāntā hai wuh hamārī suntā hai. Lekin jo Allāh se nahīn hai wuh hamārī nahīn suntā. Yoñ ham sachchāī kī rūh aur fareb dene wālī rūh meñ imtiyāz kar sakte haiñ.

Allāh Muhabbat Hai

⁷ Azīzo, āeñ ham ek dūsre se muhabbat rakheñ. Kyonki muhabbat Allāh kī taraf se hai, aur jo muhabbat rakhtā hai wuh Allāh se paidā ho kar us kā farzand ban gayā hai aur Allāh ko

jāntā hai. ⁸ Jo muhabbat nahīn rakhtā wuh Allāh ko nahīn jāntā, kyonki Allāh muhabbat hai. ⁹ Is meñ Allāh kī muhabbat hamāre darmiyān zāhir huī ki us ne apne iklaute Farzand ko duniyā meñ bhej diyā tāki ham us ke zariye jieñ. ¹⁰ Yihī muhabbat hai, yih nahīn ki ham ne Allāh se muhabbat kī balki yih ki us ne ham se muhabbat karke apne Farzand ko bhej diyā tāki wuh hamāre gunāhoñ ko miṭāne ke lie kaffārā de.

¹¹ Azīzo, chūnki Allāh ne hameñ itnā pyār kiyā is lie lāzim hai ki ham bhī ek dūsre ko pyār karen. ¹² Kisī ne bhī Allāh ko nahīn dekhā. Lekin jab ham ek dūsre ko pyār karte haiñ to Allāh hamāre andar bastā hai aur us kī muhabbat hamāre andar takmīl pātī hai.

¹³ Ham kis tarah jān lete haiñ ki ham us meñ rahte haiñ aur wuh ham meñ? Is tarah ki us ne hameñ apnā Rūh baḥsh diyā hai. ¹⁴ Aur ham ne yih bāt dekh lī aur is kī gawāhī dete haiñ ki Ḳhudā Bāp ne apne Farzand ko duniyā kā Najātdahindā banane ke lie bhej diyā hai. ¹⁵ Agar koī iqrār kare ki Īsā Allāh kā Farzand hai to Allāh us meñ rahtā hai aur wuh Allāh meñ. ¹⁶ Aur ḳhud ham ne wuh muhabbat jān lī hai aur us par imān lāe haiñ jo Allāh ham se rakhtā hai. Allāh muhabbat hī hai. Jo bhī muhabbat meñ qāym rahtā hai wuh Allāh meñ rahtā hai aur Allāh us meñ. ¹⁷ Isī tarah muhabbat hamāre darmiyān takmīl tak pahuñchtī hai, aur yoñ ham adālat ke dīn pūre etamād ke sāth khare ho sakeñge, kyonki jaise wuh hai waise hī ham bhī is duniyā meñ haiñ. ¹⁸ Muhabbat meñ

ḵhauf nahīn hotā balki kāmil muhabbat ḵhauf ko bhagā detī hai, kyoṅki ḵhauf ke pīchhe sazā kā ḍar hai. Jo ḍartā hai us kī muhabbat takmīl tak nahīn pahuñchī.

¹⁹ Ham is lie muhabbat rakhte haiñ ki Allāh ne pahle ham se muhabbat rakhī. ²⁰ Agar koī kahe, “Maiñ Allāh se muhabbat rakhtā hūñ” lekin apne bhāī se nafrat kare to wuh jhūtā hai. Kyoṅki jo apne bhāī se jise us ne dekhā hai muhabbat nahīn rakhtā wuh kis tarah Allāh se muhabbat rakh saktā hai jise us ne nahīn dekhā? ²¹ Jo hukm Masīh ne hameñ diyā hai wuh yih hai, jo Allāh se muhabbat rakhtā hai wuh apne bhāī se bhī muhabbat rakhe.

5

Duniyā par Hamārī Fatah

¹ Jo bhī īmān rakhtā hai ki Īsā hī Masīh hai wuh Allāh se paidā ho kar us kā farzand ban gayā hai. Aur jo Bāp se muhabbat rakhtā hai wuh us ke Farzand se bhī muhabbat rakhtā hai. ² Ham kis tarah jān lete haiñ ki ham Allāh ke Farzand se muhabbat rakhte haiñ? Is se ki ham Allāh se muhabbat rakhte aur us ke ahkām par amal karte haiñ. ³ Kyoṅki Allāh se muhabbat se murād yih hai ki ham us ke ahkām par amal kareñ. Aur us ke ahkām hamāre lie bojh kā bāis nahīn haiñ, ⁴ kyoṅki jo bhī Allāh se paidā ho kar us kā farzand ban gayā hai wuh duniyā par ḡhālib ā jātā hai. Aur ham yih fatah apne īmān ke zariye pāte haiñ. ⁵ Kaun duniyā par ḡhālib ā saktā hai? Sirf wuh jo īmān rakhtā hai ki Īsā Allāh kā Farzand hai.

Īsā Masīh ke bāre meñ Gawāhī

⁶ Īsā Masīh wuh hai jo apne baptisme ke pānī aur apnī maut ke ḳhūn ke zariye zāhir huā, na sirf pānī ke zariye balki pānī aur ḳhūn donoñ hī ke zariye. Aur Rūhul-quds jo sachchāi hai is kī gawāhī detā hai. ⁷ Kyoñki is ke tīn gawāh haiñ, ⁸ Rūhul-quds, pānī aur ḳhūn. Aur tīnoñ ek hī bāt kī tasdīq karte haiñ. ⁹ Ham to insān kī gawāhī qabūl karte haiñ, lekin Allāh kī gawāhī is se kahīn afzal hai. Aur Allāh kī gawāhī yih hai ki us ne apne Farzand kī tasdīq kī hai. ¹⁰ Jo Allāh ke Farzand par imān rakhtā hai us ke dil meñ yih gawāhī hai. Aur jo Allāh par imān nahīn rakhtā us ne use jhūtā qarār diyā hai. Kyoñki us ne wuh gawāhī na mānī jo Allāh ne apne Farzand ke bāre meñ dī. ¹¹ Aur gawāhī yih hai, Allāh ne hameñ abadī zindagī atā kī hai, aur yih zindagī us ke Farzand meñ hai. ¹² Jis ke pās Farzand hai us ke pās zindagī hai, aur jis ke pās Allāh kā Farzand nahīn hai us ke pās zindagī bhī nahīn hai.

Abadī Zindagī

¹³ Maiñ āp ko jo Allāh ke Farzand ke nām par imān rakhte haiñ is lie likh rahā hūñ ki āp jān leñ ki āp ko abadī zindagī hāsil hai. ¹⁴ Hamārā Allāh par yih etamād hai ki jab bhī ham us kī marzī ke mutābiq kuchh māngte haiñ to wuh hamārī suntā hai. ¹⁵ Aur chūñki ham jānte haiñ ki jab māngte haiñ to wuh hamārī suntā hai is lie ham yih ilm bhī rakhte haiñ ki hameñ wuh kuchh hāsil bhī hai jo ham ne us se māngā thā.

¹⁶ Agar koī apne bhāī ko aisā gunāh karte dekhe jis kā anjām maut na ho to wuh duā kare, aur Allāh use zindagī atā karegā. Maiñ un gunāhoñ kī bāt kar rahā hūñ jin kā anjām maut nahīñ. Lekin ek aisā gunāh bhī hai jis kā anjām maut hai. Maiñ nahīñ kah rahā ki aise shaḅhs ke lie duā kī jāe jis se aisā gunāh sarzad huā ho.

¹⁷ Har nārāst harkat gunāh hai, lekin har gunāh kā anjām maut nahīñ hotā.

¹⁸ Ham jānte haiñ ki jo Allāh se paidā ho kar us kā farzand ban gayā hai wuh gunāh kartā nahīñ rahtā, kyonki Allāh kā Farzand aise shaḅhs ko mahfūz rakhtā hai aur Iblīs use nuqsān nahīñ pahuñchā saktā.

¹⁹ Ham jānte haiñ ki ham Allāh ke farzand haiñ aur ki tamām duniyā Iblīs ke qabze meñ hai.

²⁰ Ham jānte haiñ ki Allāh kā Farzand ā gayā hai aur hameñ samajh atā kī hai tāki ham use jān leñ jo haqīqī hai. Aur ham us meñ haiñ jo haqīqī hai yāñī us ke Farzand Īsā Masīh meñ. Wuhī haqīqī Ḳhudā aur abadī zindagī hai.

²¹ Pyāre bachcho, apne āp ko butoñ se mahfūz rakheñ!

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-05-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 7 May 2022

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30